

RESSÒ DE LA PARAULA

L'amor nou (del ressuscitat)

Recordem que el que és propi del temps de Pasqua no és només viure l'esperança que ressuscitarem després de morts, sinó experimentar ja aquí, avui, en la nostra existència normal, «la vida ressuscitada». O, més pròpiament, tal com diem, experimentar en nosaltres la Resurrecció de Jesucrist.

Però molts es pregunten amb raó: què significa realment això en cadascun?, què ressuscita en nosaltres quan participem de la Resurrecció de Jesucrist?, com es nota que hom viu la resurrecció?

La resposta a aquestes preguntes necessitaria una llarga exposició. Però podem respondre senzillament que el que ressuscita en nosaltres és la veritable humanitat, el més valuós, el més «humà», el més «diví» que hi ha en nosaltres. Sant Ireneu diria que es renova la petjada que Déu havia plasmat en nosaltres en la creació i que havíem perdut pel pecat... En definitiva, allò que ressuscita en nosaltres és la nova humanitat.

Si volem ser sincers i fidels al que ens transmet la Paraula de Déu, haurem de creure, confessar i predicar la novetat radical que es produeix en la humanitat (en la història) a par-

tir de la Resurrecció de Crist. Els qui creuen en Ell són homes i dones nous, dirà sant Pau, que han nascut de nou, dirà l'Evangeli de sant Joan, per als quals allò vell ha passat, dirà l'Apocalipsi, en els qui ha començat el cel nou i la terra nova, dirà la 1a Carta de sant Pere.

La gran novetat ja s'esdevé en el nostre món. En què consisteix la novetat?

El més característic de la resurrecció en nosaltres és l'amor nou. Tot creient en Crist, en nosaltres ressuscita un nou amor, el seu nou amor.

No és que abans de Crist no hi hagués amor. «Estimar» era i és a la naturalesa humana, es manava en la Llei de Moisès, i sembla que tots els éssers humans de diferents èpoques, cultures i religions, ho practiquen. Però ja l'Evangeli de sant Joan (13,34) ens advertia que es tracta d'un manament nou, i en la 1a Carta es reafirma en la seva novetat:

«D'altra banda, el manament és nou, i es realitza tant en Jesucrist com en vosaltres, perquè la foscor es retira i ja resplendeix la llum veritable. El qui afirma que està en

la llum, però odia el seu germà, encara està en la foscor. El qui estima el seu germà, està en la llum, i res no el fa ensopegar.» (1Jn 2, 8-10)

Alguns diuen que allò nou que s'inicia amb la resurrecció de Crist és «la qualitat», la perfecció, de l'amor que en procedeix. Potser sí. Però la veritable novetat no seria en «el grau» de perfecció en l'amor, cosa que seria objecte d'una discussió en una escola de moral o en un estudi comparat de religions..., sinó en el fet, o millor dit, l'esdeveniment, d'haver estat estimats per Ell i la manera com ho va fer.

El que ressuscita amb Crist és el seu amor insospitat, sorprenent, ja viscut i ofert fins a l'extrem a la creu (cf. Jn 13,1ss.). Ser cristià és viure completament d'aquest fet, considerar que altres formes d'estimar i ser estimat són estretes, caduques, envellides, davant la gran novetat d'haver estat estimat així per Déu-amor. Viure com a ressuscitat és haver renascut d'aquest amor i esdevenir testimoni i font del mateix amor en una humanitat nova.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«No calia que el Messies patís tot això...?»

La narració dels dos deixebles que marxen de Jerusalem i tornen a Emmaús després del desastre de la mort de Jesús ha atret sempre la reflexió i la pregària cristianes. El centre de tota la narració és l'expressió de Jesús: «Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?» (Lc 24, 25-26). El Nou Testament anuncia el misteri de Jesús i la seva passió salvadora: «Crist es féu per nosaltres obedient fins a la mort, i una mort de creu» (Fl 2,7-8). L'expressió de Jesús als d'Emmaús dona un pas endavant: «No enteneu que havia de partir per entrar a la glòria?». Ja no anuncia només el

fet de la mort i la resurrecció de Jesús sinó que afirma que la salvació havia de ser d'aquella manera.

Alguns passatges del Nou Testament, especialment de la carta als Hebreus, subratllen la mateixa «conveniència»: «Convenia que el capdavanter de la salvació arribés a la plenitud per mitjà dels sofriments» (He 2,10). «Aquest és, realment, el sacerdot que ens calia: sant, innocent, sense taca... ofert una vegada per sempre» (He 7,26-27). Els autors místics del Nou Testament, contemplant la mort terrible de Jesús, el Fill, a la creu, han arribat a entendre una lògica misteriosa, profunda, en el centre del misteri del Déu fet Home. Tota l'espiritualitat i la mística cristianes han intentat penetrar en el

pou lluminós de les paraules de Jesús: No heu entès que havia de ser així?

En aquest «havia de ser així» hi ha el ressò del misteri del Déu fet Home que assumeix tot el que és humà, també i sobretot el límit d'allò que és humà, el sofriment i de la mort. La Plenitud de la vida humana en Déu no es podia fer sinó en l'entrega total del Fill fins a la mort. Nosaltres, com els místics autors del Nou Testament, estem cridats també a posar-nos davant del misteri de Jesús en la creu i intentar penetrar el seu pou de llum en la sorpresa, l'admiració, l'agraïment, la fidelitat.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

El amor nuevo (del resucitado)

Recordemos que lo propio del tiempo de Pascua no es sólo vivir la esperanza de que resucitaremos después de muertos, sino experimentar ya aquí, hoy, en nuestra existencia normal, «la vida resucitada». O, más propiamente, como venimos diciendo, experimentar en nosotros la Resurrección de Jesucristo.

Pero muchos se preguntan con razón: ¿qué significa realmente eso en cada uno?, ¿qué resucita en nosotros cuando participamos de la Resurrección de Jesucristo?, ¿cómo se nota que uno vive la resurrección?

La respuesta a estas preguntas necesitaría una larga exposición. Pero podemos responder sencillamente que lo que resucita en nosotros es la verdadera humanidad, lo más valioso, lo más «humano», lo más «divino» que hay en nosotros. San Ireneo diría que se renueva la huella que Dios había plasmado en nosotros en la creación y que habíamos perdido por el pecado... En definitiva, lo que resucita en nosotros es la nueva humanidad.

Si queremos ser sinceros y fieles a lo que nos transmite la Palabra de Dios, deberemos creer, confesar y predicar la novedad radical que se produce en la humanidad (en la historia) a partir de la Resurrección de Cristo. Quienes creen en Él son hombres y mujeres nuevos, dirá san Pablo, que han nacido de nuevo, dirá el Evangelio de san Juan, para quienes lo viejo ha pasado, dirá el Apocalipsis, en quienes ha comenzado el cielo nuevo y la tierra nueva, dirá la 1.ª Carta de san Pedro.

La gran novedad ya se está dando en nuestro mundo. ¿En qué consiste la novedad?

Lo más característico de la resurrección en nosotros es el amor nuevo. Al creer en Cristo, en nosotros resucita un nuevo amor, su nuevo amor.

No es que antes de Cristo no hubiera amor. «Amar» estaba y está en la naturaleza humana, se mandaba en la Ley de Moisés, y parece que todos los seres humanos de diferentes épocas, culturas y religiones, lo practican. Pero ya el Evangelio de san Juan (13,34) nos advertía de que se trata de un mandamiento nuevo, y en la 1.ª Carta se reafirma en su novedad:

«Sin embargo, esto que os escribo es un mandamiento nuevo, que es verdad tanto en Cristo como en vosotros, porque la oscuridad va pasando y ya brilla la luz verdadera. Quien dice que está en la luz, pero odia a su hermano, todavía está en la oscuridad. El que ama a su hermano vive en la luz y no hay nada que le haga caer en pecado.» (1Jn 2,8-10)

Algunos dicen que lo nuevo que se inicia con la resurrección de Cristo es «la calidad», la perfección, del amor que procede de Él. Quizá sí. Pero la verdadera novedad no estaría en «el grado» de perfección en el amor, eso que sería objeto de una discusión en una escuela de moral o en un estudio comparado de religiones..., sino en el hecho, o mejor dicho, el acontecimiento, de haber sido amado por Él y la manera como lo hizo.

Lo que resucita con Cristo es su amor insospechado, sorprendente, ya vivido y ofrecido hasta el extremo en la cruz (cf. Jn 13,1ss.). Ser cristiano es vivir completamente de este hecho, considerar que otras formas de amar y ser amado son estrechas, caducas, envejecidas, frente a la gran novedad de haber sido amado así por Dios-amor. Vivir como resucitado es haber renacido de ese amor y convertirse en testigo y fuente del mismo en una humanidad nueva.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

El bisbe Agustí Cortés amb els escoltes europeus

Els Scouts i Guies d'Europa són una organització internacional que inclou països d'Europa i Amèrica del Nord que segueix l'escoltisme tradicional segons el que va pensar Baden-Powell, el Pare Sevin i Mn. Batlle. L'associació espanyola té status de membre des de l'any 1978 i la catalana, integrant de l'espanyola, va fer 10 anys el 2017. A Catalunya hi ha unitats (grups) dels Scouts d'Europa a diverses parròquies de diferents bisbats i hi ha alguns joves de la diòcesi de Sant Feliu que en formen part.

Amb l'enfocament d'una formació integral i des de la fe, cada associació té el seu cor, que és una activitat dirigida als joves i adults, a partir dels 17 anys. En el marc del 40è aniversari de l'associació espanyola el cor scout ha decidit gravar un disc amb cançons escoltes i religioses. Aquesta activitat es va realitzar el cap de setmana del 21 i 22 d'abril a Molins

de Rei i va ser una ocasió propícia perquè el bisbe Agustí els anés a saludar, compartint amb ells una estona de germanor, on va poder fer present la seva vivència escolta de joventut.

▶ **XXIII Àgora de l'Evangelí.** Aquesta és una trobada al voltant de la cançó vocacional, organitzada per les comunitats educatives dels religiosos Germans de la Sagrada Família de Belley. En la seva 23a edició, va tenir lloc el cap de setmana del 21 i 22 d'abril, a Gavà, on tenen escola els religiosos i amb la presència de grups de joves de Barcelona, Burgos, Finisterre, Madrid, Palma, Torino i Gavà. El bisbe Agustí va fer-se present el dissabte a la tarda, en el moment central de l'Àgora.

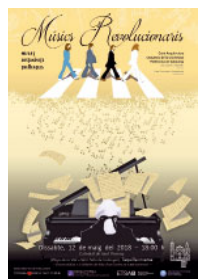
▶ **Curs de l'ISCREB a Sant Boi.** En aquest mes comença un nou curs sobre «Lectura de textos bíblics»,

a càrrec de la Llic. Pilar Casals. Dilluns 14, 21, 28 de maig i 4, 11 i 18 (examen) de juny. De 19 a 21.30 h. Sala d'actes del centre «Benito Menni» (Germanes Hospitalàries), c/ Dr. Antoni Pujades, 36 - 08030 Sant Boi de Llobregat. Informació i preinscripció telefònica: 936 402 046 / 936 305 702.

▶ **Trobada de mestres i professors.** La delegació d'Ensenyament convoca a la Casa de l'Església els mestres i professors de Religió el proper dissabte 12 de maig, de les 12 a les 14 h, a una trobada formativa a càrrec de la professora Merche Bellido sobre «L'avaluació per dimensions», implantada a Primària a totes les assignatures excepte religió. Servirà per a rebre una aproximació a aquesta nova metodologia d'avaluació. Una hora abans tindrà lloc el lliurament de premis del Concurs Bíblic que enguany portava per lema «Senyor, ensenya'm a ser feliç i a donar pau!»

▶ **Ministeri del lectorat.** El proper dijous 10 de maig, a les 19.30 h, a la capella del Seminari Conciliar, un grup de deu seminaristes de Barcelona i Sant Feliu rebran el ministeri del lectorat. De la nostra diòcesi són el Samuel Gutiérrez i el Joan Francesc Cortés.

▶ **Concert a la catedral «Músics Revolucionaris».** Dissabte 12 de maig, a les 18 h, amb obres de Mozart, Txaikovski i els Beatles. Interpretat per la Coral d'Arquitectura i l'Orquestra de la Universitat Politècnica de Catalunya. El concert s'escau el dia que el bisbe Joan Carrera hauria fet 88 anys i per això el concert es dedica a la seva memòria, amb una petita exposició de plafons especialment sobre l'etapa de la seva vida a Sant Feliu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Deixar-se trobar per Jesús és el secret per mantenir viva la flama de la vida espiritual» (13 de març).

@Pontifex: «Si cada dia trobem a Jesús i als germans, el cor no es refugia en el passat ni en el futur, sinó que viu l'avui de Déu en pau amb tothom» (14 de març).

@Pontifex: «Per preparar un futur veritablement humà, no n'hi ha prou amb rebutjar el mal, també cal construir junts el bé» (17 de març).

@Pontifex: «Jesús s'ha fet com el gra de blat a la terra i ha mort per donar vida; i d'aquella vida plena d'amor ve la nostra esperança» (17 de març).

XXV Trobada d'escolans al Seminari Conciliar de Barcelona

El passat dissabte 21 d'abril, el Seminari Conciliar de Barcelona va acollir aquesta trobada per als 87 escolans participants de l'Arquebisbat de Barcelona i del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Després de l'acollida i coneixença inicial, a les 11 h, va començar una gimcana, sota el lema «Caminant cap al tresor».

Seguidament, tots els participants de la trobada es van reunir a la capella del Seminari Menor per tal de descobrir quins fruits ens emportàvem de la trobada, per posar nom al tresor més gran que compartíem, per saber quina era la clau de tot plegat i per descobrir que, en el fons, encara que no ho percebem a simple vista, Jesús sempre ens acompanya i ens dema-

Els participants de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

na donar un pas més, un pas que neix de la comunitat per avançar tots plegats de la llibertat individual en el si dels de la comunitat per avançar tots plegats com a cristians. Per arrodonir

el dia es va celebrar l'Eucaristia en la qual els seminaristes menors en família van fer d'acòlits per tal de fer visible aquest grup.

A l'homília, el rector del Seminari, Mn. Josep Maria Turull, va expressar el missatge concentrat de tota la trobada: «El nostre tresor més gran és Jesucrist i la clau la tenim nosaltres per tal de poder obrir-li la porta del nostre cor, deixar-lo entrar a casa nostra; també hem descobert que per a Jesús, nosaltres som el seu gran tresor, un tresor que coneix bé, pel seu nom, amb les seves alegries i penes, amb les seves virtuts i mancances».

La trobada va acabar compartint el dinar, amb l'entrega dels trofeus de la competició del matí i uns recordatoris molt especials.

Trobada de voluntaris/es de la Pastoral Penitenciària

El dia 21 d'abril va tenir lloc, a la Casa de l'Església, la trobada de voluntaris/es de Pastoral Penitenciària.

Es va iniciar amb una pregària presidida pel bisbe Agustí i va continuar amb un parell de ponències formatives, a càrrec del Sr. Joan Pere Queralt, cap de servei de Medi Obert i Serveis Socials de la Direcció de Serveis Penitenciaris, i de la Sra. Teresa Capell, coordinadora de Serveis Socials de Brians-2, que van parlar del voluntariat i del funcionament del Centre, respectivament. Després van prendre la paraula, des de l'experiència, voluntaris de Brians 1 i 2, de la presó de dones dintre de Brians-2 i Mn. Jordi Tres.

Va ser una bona ocasió per consolidar l'àmbit de la Pastoral Penitenciària, que és ben present a la diòcesi pels centres d'internament ubicats al territori.

El bisbe Agustí Cortés, amb els ponents de la trobada i els religiosos mercedaris Jesús Bel i Jesús Roy, de la Pastoral Penitenciària

AGENDA

Trobada conjunta de preveres i diaques. Dimarts 8 de maig, a les 10.30 h, a la Residència Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès. La formació anirà a càrrec del bisbe de Terrassa, Josep Àngel Saiz, en la línia del Pla Pastoral i la idea de ser una «Església petita i fecunda».

Recés a la Casa de Betània. Diumenge 27 de maig. Obert a tot hom. Predicarà P. Jordi Maria Gil Costa, pvre. Més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. Sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dimecres [Fets 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Cate-

rina de Bolonya, verge; santa Casilda, verge.

10. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Divendres [Fets 18,9-18 / SI 46 / Jo 16,20-23a]. **■ Lleida:** sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.

12. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Ro-

ma; sant Pançraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calçada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23; o bé: Ef 4,1-13 (o bé, més breu: 4,1-7.11-13 / SI 46 / Mc 16,15-20)]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. Congr. del Sagrat Cor de Bétharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872).

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

Vosaltres sou els meus amics si feu el que Jo us mano

L'encontre de Pere amb el centurió Corneli clourà amb l'informe a l'església de Jerusalem: *Déu ha fet també als pagans la gràcia de la conversió que porta a la vida* Perquè si Déu els concedia el mateix do (l'Esperit) que a nosaltres que hem cregut en Crist, qui era jo —Pere— per a oposar-me a Déu? (Ac 11,17s).

Interessa molt que sigui Pere qui enceta l'obertura missionera als gentils. El discurs, darrer de Pere en Ac, marca l'inici de la missió als gentils insistint que, per seguir Crist, no cal observar la Llei de Moisès.

Déu no fa diferències a favor d'uns o altres: fidel a la Història de la Salvació quan el Senyor elegí Abram (Gn 12,1s), primer Déu envià la seva paraula als israelites; però ara el mateix missatge de Salvació en *Jesucrist, Senyor de tots, s'anuncia també als gentils.*

El criteri per valorar un esperit és veure si prové o no de Déu. *Tothom qui estima, testimoniant el seu origen, es reconeix nascut del Déu que és amor.*

Ben mirat, mai el primer és estimar sinó ser estimat.

No som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; Ell ha estat el primer d'estimar-nos. Com en l'amor humà: primer el fill és ja estimat sense adonar-se'n; més tard se n'adona i aprèn a donar gràcies; finalment el fill es llença també ell a estimar.

El simbolisme del cep cedeix el pas al fet de l'amor.

Acaba la secció anterior (v. 1-8) dient: *La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit essent deixebles meus.* Ara Jesús retorna a l'amor amb què el Pare l'estima, fonament i motor del seu amor als homes. *Jo us estimo tal com el Pare m'estima.* Hi ha vincle de identitat entre l'amor del Pare al Fill, del Fill al Pare i als seus deixebles, i dels deixebles al Senyor i entre ells.

Ningú no té un amor més gran que el qui arisca/dona la vida pels seus estimats. Recordem el Catecisme núm. 605: *No hi ha hagut, no hi ha, ni haurà cap home pel qual Crist no hagi patit.* No tots són amics de Jesús responnent bé al seu amor; sí són tots estimats d'Ell.

Per això exhorta: *Manteniu-vos en l'amor que us tinc.* Amb un criteri de verificació: *Si observeu els meus Manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc.*

Passant així d'estimats a amics.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.» Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contempen la salvació.* O bé: *Al-leluia.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contempen la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R. Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mano. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mano: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedara unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.* O bien: *Aleluia.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo, permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor, lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegidos, soy yo quien os ha elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»